

Allà on s'aprenia a anar en bicicleta

L'Ajuntament de Girona i els residents de Torre de Taialà definiran els usos d'una pista esportiva tancada per sentència judicial des del gener del 2024 perquè l'activitat dels usuaris no deixava descansar un veí

Una antiga pista esportiva de Girona és ara en vies de transformació. És tancada, ningú no la pot fer servir, però a dins hi ha un cartell antic. “Per evitar molèsties als veïns, no en feu ús de les 22 a les 9 h.” Ara la pista és tancada, tot el dia, excepte pels tallers que ha organitzat l'Ajuntament per definir-ne els futurs usos. Durant una estona, hi ha nens fent voltes amb els patinets o jugant a la baldafa (!). És l'excepció.

Arran d'una sentència judicial que va donar la raó al veí del costat, que al·legava que no podia descansar, a la pista no es pot jugar a pilota des del gener del 2024. El sentiment dels veïns és de decepció, nostàlgia i esperança. “Els nostres fills, en cinquanta anys, han viscut i crescut aquí i no hi havia hagut cap problema. I van venir aquests veïns i es van equivocar. En comptes d'anar a viure a Rocacorba, que és on estarien tranquils, han vingut aquí i ens han fet la punyeta a tot el barri.” Ho diu l'Antònia Agüera, resident a Torre de Taialà des del 1983.

Una espina clavada L'Antònia i altres veïns com ara la Cristina i en Jesús participen en el primer taller, igual que alguns membres de la junta de l'associació de Fontajau. És divendres a la tarda just al davant del local social de Torre de Taialà, al costat de la riera Bullidors. El personal del centre cívic del Ter, amb la seva directora, Marta Roura, al capdavant, dinamitza l'activitat. Roura explica que la pista és com una espina clavada al barri perquè és un dels punts descrits pels veïns que els incomoden, segons es va extreure de les activitats de la Setmana de la Felicitat, al març.

A Agüera, li agradaria que s'hi fes gimnàstica, “que vingui un monitor per a la gent de l'edat que tinc”. Els tallers –aquest divendres es fa el segon– són oberts també a la mainada. En Pol és un nen que ha vingut a jugar i a treure-hi el cap. Ell ja ha deixat escrit que li agradaria què hi hagués, a la pista. “Pantrac [pump track] bastant gran i també una zona per persones amb discapacitat i una tirolina molt gran i molt alta”, ha deixat escrit en un mural. Un pump track és un circuit de salts per a bicis, monopatins i patinets. N'hi ha a Salt i a Vilablareix, entre altres municipis veïns.

En Pol és fill de la Cristina Rodríguez, que també participa en el taller juntament amb el seu home i la seva filla. “Ens sembla malament, que la pista estigui tancada. Nosaltres veníem amb els nens, tant a jugar a pilota... El meu fill va aprendre aquí a anar en bicicleta fa vuit anys. És una mica nostàlgic. La meva filla no ho ha pogut aprendre.”

La Cristina agraeix que veïns de totes les edats puguin participar en la tria de l'ús futur. Ella viu a quatre passes de la pista i voldria que fos per a activitats de tot tipus. “Que al matí sigui per a la gent gran del barri i que a la tarda puguin venir les famílies amb els fills, i que el cap de setmana puguem conèixer tots.” Curiosament la Cristina i el seu home es van conèixer en uns bancs de tocar de la pista. “Tots han jugat a pilota, tots han jugat a bàsquet... On quedàvem? Quedem a la pista.”

Hi ha molts records i episodis personals vinculats a la pista. Ho admet la regidora Gemma Martínez (Guanyem), que explica que la pista es fa servir, puntualment, en activitats de barri, com ara el carnestoltes, però que el que

volen –uns i altres– és donar-li uns “usos permanents” i que tinguin encaix jurídic.

Tot i les millors fetes anys enrere pel consistori, quan els usuaris de la pista jugaven a pilota, el soroll recollit per una sonometria superava l'ordenança municipal de sorolls i vibracions, cosa que al·legava el veí més proper a la pista. El veí denunciant preferiria que la pista estigués oberta. Martínez és la regidora de l'Esquerra del Ter, que inclou, entre altres veïnats, Germans Sàbat, Torre de Taialà i Mas Catofa. Diu que l'Ajuntament hi farà una inversió mínima i que podria ser similar a la que s'ha fet al carrer Narcís Blanch, a Pla de Palau-Sant Pau, on al març es va estrenar la pacificació de l'entorn de la parròquia. “Millor que tancat” A en Jesús Ruiz, president de l'associació de veïns de Torre de Taialà, el que li faria il·lusió és que la pista estigués oberta. “Millor que estar tancat”, diu en referència a l'actual procés. Per Ruiz, la pista, quan s'obri, podria formar part d'“un espai diàfan”, amb sectors diferenciats. Els veïns, a més, han demanat que el carrer Torre de Taialà sigui de sentit únic, només de sortida cap a Fontajau, perquè així la plaça facilitaria que fos un punt de trobada. A l'altra banda, hi ha un parc infantil amb arbres plantats de fa temps. L'Antònia recorda com va contribuir a plantar-los.

Publicat a:

-El Punt Avui. El Punt Avui 20-05-2026, Pàgina 19

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2644663-alla-on-s-aprenia-a-anar-en-bicicleta.html>